ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Гураль О.І.
Викладач кафедри АМТС №1

Сучасні методи викладання іноземної мови тісно пов'язані з теоретичними засадами застосування сучасних педагогічних підходів, в тому числі інтерактивних, у процесі навчання. Вивченням питання застосування інноваційних педагогічних підходів займалися І.М.Богданова, Е.А.Михайлова, В.І.Матірко, В.В.Полякова, Ю.А.Ткаченко, О.І.Сидоренко, Я.Є.Омельченко. Ідеї інноваційного навчання іноземної мови у вищих навчальних закладах ми знаходимо в наукових працях та публікаціях Н.П. Волкової, І.О. Зимньої, Г.О. Китайгородської, О.О. Леонтьєва, Є.І. Пасова, О.Б. Тарнопольського та ін.

Класифікацією педагогічних новітніх методів займається галузь педагогіки, що називається педагогічною інноватикою. Взагалі, введення нових тенденцій у викладання пов'язане із розвитком суспільства. Характерною ознакою нової педагогіки є інноваційність, що виражається здатністю до оновлення, відкритістю новому.

Мета викладача полягає у поступовому збільшенні мовленнєвих знань студентів та розвитку комунікативних умінь, притаманних професійній діяльності, адже процесс навчання іноземної мови, за словами Н. Брігера, складається з таких компонентів як знання мови, професійний зміст й комунікативні вміння. Ознакою навчання мови професійного спрямування є його специфікація щодо певних професійних потреб тих, хто навчається [5;112].

Інтерактивні методи роботи зі студентами, передбачають ігри-імітації, ситуаційний аналіз або кейси, ігри-змагання, тощо. Як варіант можна розглядати «всередині» такого заняття навіть елементи традиційних технологій, передбачаючи, наприклад, фронтальне усне опитування. Вивчаючи дослідження методистів О.І. Пометун та Л.В. Пироженко про інноваційні методи, можна виділити наступні групи сучасних технологій викладання іноземної мови: *інтерактивні технології кооперативного навчання*, де передбачається робота в парах та робота в малих групах; *технології колективного групового навчання*, прикладом чого є методи «мікрофон», навчаючи – учись, тобто, «кожен учить кожного», «броунівський рух»; ажурна пилка («мозаїка», «Джуг-со»), аналіз ситуації (case-method), мозковий штурм (brainstorming)); *технології ситуативного моделювання або ігрові технології,* що передбачають розігрування ситуації за ролями - «рольова гра»; опрацювання дискусійних питань (дискусія; метод «Press»). [2;87]

Найбільш вдалими варіантами з точки зору ефективності й продуктивності методів навчання іноземним мовам, враховуючи все вищенаведене, можуть бути workshops (творчі майстерні) у системі peer-teaching. Стосовно поняття peer-teaching, згідно з іншими фахівцями , це, перш за все, передача отриманих знань за принципом «рівний-рівному» – це проведення частини аудиторного заняття одним або декількома студентами

групи. Це може бути проведення заняття на заздалегідь узгоджену тему і, по можливості, з урахуванням інтрактивних складових [3; 3].

Під час використання на занятті вищенаведених технологій виникає можливість об'єднати цілковито різні напрями в навчанні іноземній мові з метою досягнення максимального ефекту в підготовці майбутніх конкурентоспроможних спеціалістів, при цьому виникає асоціація з дитячою грою з використанням різнокольорових кубиків для побудови своєрідної піраміди з прийомами «надбудови» і «підлаштовування». Студенти, яких навчають, повинні володіти загальновживаною англійської мовою (General English) на рівні не нижче B1, а краще B2 для участі у «творчих майстернях». На заняттях виникає психологічно комфортна атмосфера без стресових ситуацій у всіх запропонованих завданнях, тому що викладач присутній на умовах «рівності» як модератор.

Сучасним є метод використання комп'ютерних технологій в процесі вивчення іноземної мови, що підвищує мотивацію студентів до отримання інформації іноземною мовою та ефективність у процесі самостійної роботи, дає нові можливості студентам відкрити творчі здібності. Завдяки використанню комп'ютерного простору, студенти цікавляться мультимедійними засобами під час вивчення іноземної мови, а саме використовують відео - та аудіо-ролики при навчанні усному мовленню. Саме принцип наочності використовується під час демонстрування схем, фото та малюнків за тематикою спілкування, реалізується принцип наочності.[4;178] Це допомагає навчати студентів аналізувати та висловлювати власну думку та дозволяє розвивати вміння студентів працювати в парах і групах. Завданням викладача при цьому є здійснення загального контролю за роботою студентів, розуміння того, що студент є активним чинником у навчальному процесі. Розвиток творчих здібностей студентів сприяє успішній їх діяльності щодо засвоєння нових знань.

Необхідно зазначити, що етап мотивації в цьому випадку розширюється й має пізнавальне навантаження. Це необхідна умова успішного навчання, оскільки без бажання поповнювати багаж знань, без уяви й емоцій неможлива творча діяльність студента.

Сучасний викладач іноземної мови повинен враховувати наступні елементи підвищення якості викладання, а саме:

1) організацію та забезпечення особистісно-орієнтованого підходу до студента, що найбільш вдало реалізується через його самостійну роботу;

2) постійне стимулювання активності студента на занятті через створення атмосфери успішності та підвищення самооцінки;

3) конкретизація цілей і завдань на занятті з подальшим аналізом отриманих результатів;

4) створення атмосфери конкурентоспроможності, використовуючи завдання на випередження під час засвоєння матеріалу [1;7].

Отже, всі новітні методи навчання іноземної мов допомагають повністю розкрити здібності студентів. Для викладача важливо постійно вдосконалювати власні знання про методи викладання іноземної мови. Це значно допоможе

оптимізувати активність й зацікавленість студентів, тому потрібно впроваджувати у власну викладацьку практику новітні підходи, адже постійний пошук нових тенденцій і застосування у процесі навчання допомагає йти в ногу з часом.

Література:

1. Волкова Н.П. Моделювання професійної діяльності у вкладанні навчальних дисциплін у вишах: монографія / Н.П. Волкова, О.Б. Тарнопольський; заг. та наук. ред. О.Б. Тарнопольського. – Дніпропетровськ: Університет імені Альфреда Нобеля, 2013. – 228 с.
2. Інтерактивні технології навчання: Теорія, досвід: метод, посіб. Авт.-уклад.: О.Пометун, Л. Пироженко. - К.: А.П.Н., 2002. – 135с.
3. Інтерактивні методи навчання: навчальний посібник / за заг. ред. П. Шевчука, П. Фенриха. – Щецін: Видавництво WSAP, 2005. – 170 с.
4. Традиції та інновації в методиці навчання іноземних мов: [навч. посіб. для студ. і вчит.] / [за ред. М.К. Колкової]. – СПб. : КАРО, 2007. – 267 с.
5. Council of Europe. Common European Framework of Reference for Languages: Learning, Teaching and Assessment. – Strasbourg, 2001. – 274 p.